

PRZEWALSKIPAARD

NEDERLANDSE NAAM
Przewalskipaard

FRANSE NAAM
Cheval de Przewalski

ENGELSE NAAM
Przewalski's wild horse

**WETENSCHAPPELIJKE
NAAM**
Equus przewalskii

PRZEWALSKIPAARDEN ...

- werden pas heel laat ontdekt, in 1879. Generaal Nikolai Przewalski was in opdracht van de Russische tsaar op ontdekkingsreis in Mongolië en ontdekte daar dit wilde paard. Toen was het Przewalskipaard al erg zeldzaam.
- hebben rechtopstaande manen, geen lok haar op het voorhoofd en een donkere streep (aalstreep) over de rug, dit in tegenstelling met de gedomesticeerde paarden. Ze hebben ook een witte snuit en donkerbruine onderbenen.
- verstevigen de onderlinge band door sociale vachtverzorging, zoals de meeste paarden doen. Gewoonlijk staan de dieren kop aan staart bijeen, zodat ze uit twee richtingen gevaar zien aankomen en knabbelen ze aan elkaars schouders en schoft. Met de staart jagen ze vliegen weg.

KENMERKEN

- Klasse: zoogdieren
- Orde: onevenhoevigen
- Familie: paardachtigen
- Lengte hoofd-lichaam: ± 213 cm
- Schofthoogte: ± 121 cm
- Gewicht: 200 - 300 kg
- Lengte staart: ± 91 cm
- Max. leeftijd: ± 34 jaar

VERSPREIDINGSGEBIED

Tot in het einde van de 18e eeuw leefde deze soort in zowel Europa als in Azië. De soort kwam voor van Duitsland en Rusland tot aan Kazakstan, Mongolië en China. Hierna ging het slecht met de populaties en de laatste wilde dieren in Oost-Europa (Polen, Belarus, Litouwen en Duitsland) zijn waarschijnlijk in 1814 gedood. In Centraal-Azië hebben ze wel overleefd tot ongeveer 1969. Het przewalskipaard stond genoteerd als uitgestorven in het wild, tot er in 1996 echter werd ontdekt dat er nog minimaal 1 levend exemplaar rondliep, waardoor zijn status wijzigde in kritiek bedreigd.

In 1990 is men begonnen met het herintroduceren van het przewalskipaard in Mongolië, China, Kazakstan en Oekraïne. Maar enkel in Mongolië heeft dat geleid tot goede resultaten. De eerste dieren zijn uitgezet in reservaat Dzungarian Gobi Desert (9000 km²), Hustai National Park in Mongol Daguur Steppe (570 km²) en Khomiin Tal (2500 km²). In 2011 waren er ongeveer 306 przewalskipaarden in Mongolië, zowel uitgezette dieren als nieuw geboren in de reservaten.

BIOTOOP

Steppe

VOEDING

Het przewalskipaard is een dier dat **erg taaie gras-sen en struiken** kan verteren, het is dus een belangrijke grazer. Op deze manier blijft de steppe (waar het dier van nature voorkomt) een redelijk open gebied.

BEDREIGD

Ongeveer 306 przewalskipaarden in Mongolië, zo-

wel uitgezette dieren als nieuw geboren in de reser-vaten.

Er zijn nog weinig originele steppen over die groot genoeg zijn om een kudde przewalskipaarden te kunnen onderhouden voor wat betreft voedsel en water. Dit komt onder andere door de **grondstof-winning** in het habitat van de przewalskipaarden.

Alle przewalskipaarden die op dit moment nog le-ven stammen af van 13 of 14 dieren. Dit betekent dat er **weinig genetische variatie** is bij de dieren en dat heeft geleid tot verminderde kweekresultaten.

De huidige (quasi) wilde populaties leven betrek-kelijk dicht bij elkaar. Een natuurramp zoals een

aardbeving of erg strenge winter kan er dus toe lei-den dat bijna de gehele wilde populatie wordt uit-geroeid.

Door hybridisatie (kruising) met gedomesticeerde paarden kan het gebeuren dat er te weinig (gene-tisch) verschil overblijft om het przewalskipaard als aparte soort te beschouwen. Op deze manier zou de soort verloren kunnen gaan. Ook kan contact met gedomesticeerde paarden leiden tot stress en overdracht van ziektes.

EET

Het EEP wordt gecoördineerd door de zoo van Keu-len.

Het EEP of European Endangered Species Pro-gramme is een kweekprogramma voor bedreigde diersoorten, toegepast in Europese dierentuinen die zijn aangesloten bij de Europese vereniging voor dierentuinen en aquaria EAZA (European As-sociation of Zoos and Aquaria). Eén dierentuin co-ordineert het kweekprogramma.

VOORTPLANTING

Een kudde wordt in de regel geleid door een **domi-nante hengst** en omvat 3 - 4 merries en hun nako-melingen.

Na een **draagtijd** van **11 tot 12 maanden** wordt **één veulen** geboren.

Eén uur na de geboorte is het veulen al in staat om recht te staan en te lopen. Het begint te grazen bin-nen een paar weken, maar wordt gespeend na 8 tot 13 maanden.

Na 2 tot 3 jaar zijn ze volwassen maar de merries krij-gen hun eerste veulen pas op een leeftijd van 5 jaar.

IUCN-status
BEDREIGD

